

Preken 28. februar 2016

3. S i fastetiden

Kapellan Elisabeth Lund

Lesetekst: 2. Kor. 12, 7-10

Prekentekest: Luk. 22, 28-34:

Men det er dere som har blitt hos meg i prøvelsene mine. Og nå overdrar jeg riket til dere, slik som min Far har overdratt det til meg, for at dere skal spise og drikke ved mitt bord i mitt rike og sitte på troner som dommere over Israels tolv stammer.

Simon, Simon! Satan har krevd å få sikte dere som hvete. Men jeg ba for deg at din tro ikke måtte svikte. Og når du en gang vender om, da styrk dine brødre!»
Peter sa: «Herre, med deg er jeg beredt til å gå både i fengsel og i død.» Men Jesus svarte: «Jeg sier deg, Peter: Før hanen galer i natt, skal du tre ganger ha nektet at du kjenner meg.»

Slik lyder herrens ord

Er du sterk eller svak?

Er du en som står opp for det du tror på,
eller en som svikter når det gjelder?

I dag handler det om å være menneske, på godt og vondt,
og om vår plass hos Gud.

May har lest to bibeltekster for oss. Den første er noe Paulus har skrevet om styrke og svakhet. Den andre, som er preteksten, er en del av det siste Jesus sa til disiplene sine før han skulle dø.

Han sa det på skjærtorsdag, den kvelden Jesus og disiplene har sittet og spist det siste måltidet sammen. Jesus har innstifta nattverden og han har avslørt at han vet at en av disiplene skal forråde ham.

Ifølge Lukasevangeliet, der teksten står, innleder Jesus det siste måltidet med å si:

”Jeg har lengtet inderlig etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg skal lide”.

Det er et helt spesielt fellesskap rundt dette bordet, et fellesskap rundt Jesus.

Likevel begynner disiplene å krangle med en gang nattverden er ferdig innstifta. Først om hvem av dem det er som skal forråde Jesus, og så om hvem som skal regnes som den største av dem.

Det er litt av noen disipler Jesus har valgt seg ut. Likevel sier han, i det som er preteksten, at nå vil han overdra riket til dem. Nå er det de som skal ha ansvaret for at Guds rike skal få vokse i verden. Det ansvaret vi som kirke nå bærer videre.

Der sitter de: Judas, som snart skal forråde Jesus. Og Simon som Jesus har gitt navnet Peter, som betyr klippen, som han vil bygge sin kirke på.

Jesus sier til Simon at han ba for ham om at troen hans ikke måtte svikte, og at når han en gang vender om skal han styrke brødrene sine.

Simon Peter føler seg sikker på at han ikke vil svikte og påstår at han er sterk. Han er beredt til å gå både i fengsel og i død for Jesus.

Men Jesus sier at før hanen galler den samme natten vil Peter tre ganger nekte for at han kjenner ham.

Og vi vet at Jesus fikk rett. Peter, klippen, sviktet Jesus.

Er du sterk eller svak?

Er du en som står opp for det du tror på,
eller en som svikter når det gjelder?

Hva sier en god leder til de som skal møte en utfordring?

Jesus sier disse ordene om hanen som galer til Peter.

Vi får høre overalt at vi skal tenke positivt.

Se for deg at det kommer til å gå bra, så går det bra.

Og en god leder kan gi deg en oppmuntrende peptalk før du skal ut og gjøre en jobb. Gi deg styrke og tro på deg selv, så du skal fikse den oppgaven du er satt til.

Det kan funke fint, mange ganger og på mange områder.

Men Jesus sier ikke noe sånt til Peter denne gangen. Jesus er realistisk.

Han ser virkeligheten sånn den er. Han fastholder at Peter er Peter. Han er klippen, som Jesus vil bygge sin kirke på. Samtidig er han en som kommer til å svikte.

Fordi Jesus vet at Peter er et menneske, som deg og meg. En som kan vise stor styrke, men som også kan være svak.

Som kan kjempe for det han tror på, men som også kan svikte når det gjelder.

Jesus sier det han sier, og viser at hos Jesus er det plass til oss alle, sånn vi er.

Det er rom for hele mennesket og hele livet. Jesus åpner et rom der syndene våre og svikene våre ikke fører til at vi blir holdt utenfor. Der det vi ikke liker med oss selv, ikke trenger å gjemmes bort i redsel for at noen skal oppdage det.

Vi kan få være den vi er, uten å skamme oss.

Med styrkene våre og svakhetene våre.

Så når jeg hører det Jesus sier til Peter, kjenner jeg en dyp trøst.

En trøst som gjør mye mer med meg, enn en peptalk kunne klart.

For jeg synes det er lett å kjenne meg igjen i det å ha svakheter.

At jeg ikke klarer det jeg egentlig vil.

Jeg har noen idealer, og det vil jeg fortsette med å ha, men jeg klarer ikke alltid å leve opp til dem.

Jeg vil følge Jesus og leve ut hans bud om å elske alle mennesker.

Jeg vil være med på å gjøre verden mer rettferdig.

Jeg vil gjøre mitt for at skaperverket ikke skal ødelegges mer.

Jeg vil være ærlig og raus og tenke mer på andre enn på meg selv.

Jeg vil være en god mamma for barna mine, og gi dem masse kjærighet og oppmerksomhet og trygghet.

Jeg vil ikke gi opp å leve etter det. Men jeg svikter ofte.

Jesus sa også at han ba for Peter. Han ber ikke om at han ikke skal møte motgang. Jesus vet at livet innebærer å måtte gå gjennom vanskelige ting. Han viser det også selv, ved at han velger den aller vanskeligste veien, når han går rett inn i lidelsen og døden.

Men Jesus ber for Peter om at troen hans ikke må svikte. At Peter alltid skal vite at han har en plass hos Gud. I det rommet der det er nåde og tilgivelse.

I sta ble William, Nicolas og Albert båret inn i det rommet. Dere som er foreldrene og fadderne deres la barna i Guds hender fordi dere ønsker det beste for dem.

Når vi blir døpt og når vi vil være hos Jesus får vi være et sted der vi kan vite at vi er elska uansett hva som skjer. Vi vil ikke få leve et liv uten motgang, men vi kan være trygge på at vi får være hos Gud om vi lever eller dør. Og vi kan få være der, som de sammensatte menneskene vi er.

Gud kan gi oss mot til å tåle ufullkommenhet, til å leve sammen og til å tåle hverandre og tilgi hverandre.

Jesus har gitt ansvaret for å gi rom for Guds rike til sin ufullkomne kirke.

Guds rike, som snur opp ned på mye av det som blir sett på som viktig i verden.

Da disiplene krangla om hvem av dem som var den største, sa Jesus:

”Kongene hersker over sine folk...men slik er det ikke blant dere. Den største av dere skal være den yngste, og lederen skal være som en tjener”.

I Guds rike er de som kan bli sett på som svake, de som er størst og øverst. De yngste barna og de som tjener andre. I Guds rike handler det ikke om å komme seg opp og fram. Det handler om å elske hverandre.

Jesus ber Peter om å styrke brødrene sine. Det er også en jobb for oss å ta videre. Vi skal styrke hverandre. Ikke hevde oss selv, men bygge hverandre opp.

Etterpå skal vi samles her framme til et helt spesielt fellesskap, rundt nattverdbordet. Et fellesskap rundt Jesus.

Her har du plass. Med hele livet ditt. Du og jeg kan få komme til Jesus og bli tatt imot som de vi er. Med styrker og svakheter.

Vi får tilgivelse og oppreisning.

Vi får ta imot Jesus i hånda vår, i kroppen vår og i livet vårt.

Så kan vi vende om og gå ut for å gi større rom for Guds rike i vår verden.

Amen